

БОЙКІВЩИНА

Видання Турківської районної ради

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

№34 (1330) СУБОТА,

23 серпня 2014 року

Призначення

У ВІЙСЬКОМАТІ – НОВИЙ КОМІСАР

Дніами у Турківському райвійськоматі особовому складу та службовцям представили тимчасового виконувача обов'язків комісара, призваного на службу у третій хвилі мобілізації, – львів'янина, майора Юрія Ковалика.

Підполковника Івана Полончука скеровано у відрядження на схід України, в зону проведення антитерористичної операції, на посаду заступника командира батальйону. Він – кадровий військовий, з великим досвідом, який, очевидно, пригодиться в зоні бойових дій.

Наш кор.

ДЕПОЗИТИ

Гроші полюбляють тишу!

до 25% річних у гривні

до 11% річних у доларах

ІМЕКСБАНК

м. Турка, вул. С. Стрільців, 9

0 800 505 553
 (безкоштовно у межах України)

Ліцензія НБУ №157 від 10.10.2011р. Банк засновано 29.03.1994 р.

Vітаємо

Парафіяни Автокефальної православної церкви Різдва Христового м. Турка, по вул. І.Франка щиро вітають настоятеля храму о. Миколу Різака з днем народження, яке буде святкувати 28 серпня, і бажають йому міцного здоров'я, родинного тепла, успіхів на ниві служіння Господу, Божого благословення.

Зі словом Божим Ви прийшли у світ,

Щоб за собою нас вести незрадно.

*Для Вас сьогодні – і пісні, і цвіт,
 І людська шана – щира й непідробна.
 Хай образ Божий у душі сія,
 Христова віра множиться з роками,
 Хай Ваше добре й дороге ім'я
 Як символ миру буде поміж нами.*

Парафіяни с. Красне щиро вітають з ювілейним днем народження їмость Марію і бажають їй міцного здоров'я, родинного тепла, світлої радості в житті. Хай роки залишають по собі лише світлі спогади, а майбутнє готове багато щастливих літ, сповнених радістю, добром і надією. Божого Вам благословення на довгій життєвій дірзі.

Нехай Вам у світі щасливо живеться,

Нехай лиш добро і достаток ведеться.

Хай щастя і радість приходять до хати,

Хай доля дарує Вам років багато.

*Щоб тільки все гарне у житті повелося,
 Хай збудеться все, що іще не збулося.*

*Господь хай дарує надію й тепло
 На многії літа, на щастя й добро!*

Вовченська сільська рада повідомляє, що в с. Вовче, по вул. Центральній, 69, відводиться у приватну власність земельна ділянка для будівництва і обслуговування житлово-го будинку, господарських будівель і споруд, площею 0,0695 га, гр. Михайлу Дмитровичу Вовчанському.

24 серпня - День Незалежності України

Шановні жителі Турківщини!

24 серпня український народ святкує величне свято – **День Незалежності**. Уесь світ визнав нашу державу сувереною. Про це мріяли десятки поколінь українців. Але тільки нам судилося отримати цей важливий в історичному сенсі шанс. Ми не маємо права його втратити, а зобов'язані віправдати надії наших великих попередників. Ми схиляємо голови перед світлою пам'яттю усіх тих, хто загинув в ім'я України, хто віддав їй свою право, хто й зараз жертвує за неї своїм життям.

Вітаючи всіх з нашим великим національним святом, зичимо Вам і Вашим рідним міцного здоров'я, щастя, добра, достатку, миру, сили й наснаги у всіх справах.

Слава Україні! Слава нашим Героям!

Зі святом Незалежності!

Турківська районна рада.

Турківська районна державна адміністрація.

ЗАХОДИ, ЩО ВІДБУДУТЬСЯ В НЕДІЛЮ, 24 СЕРПНЯ, В ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

13.30 год. – збір учасників святкування біля пам'ятника Т. Шевченку в м. Турка;

Покладання квітів до пам'ятників Тарасові Шевченку та Степану Бандері, статуї Божої Матері, стенду Небесної Сотні, пам'ятної дошки Роману Сенику.

Виступи голови райдержадміністрації, міського голови, голови ГО «Майдан Турківщини».

Молебень за участь священиків різних конфесій.

Концерт патріотичної пісні та демонстрація фільму про Україну у культурно-мистецькому центрі «Україна».

Не до веселощів

АМОРАЛЬНІСТЬ – ЯК СТИЛЬ ЖИТТЯ

Україна в смутку... Мало не щодня вона оплакує загиблих геройів, які захищають нашу незалежність, борючись із сепаратистами та російськими найманцями на сході України. Гинуть молоді хлопці, які ще не встигли й пожити, демонструючи приклади героїзму і відваги, присвядаються до когорті славних небесних Героїв української нації.

І, здавалося б, ми маємо віддати їм честь і шану, низко схиливши голови у жалобі та в молитвах. Але, на жаль, це розуміють далеко не всі. У час, коли в районі оголошено траур, в деяких барах та ресторанах власники вмикають російську «попсу», таким чином розважають відвідувачів й набивають кишенні грішми. Звичайно, що говорити тут про якусь мораль не доводиться, але хотілося б запитати отаких «весельчаків», що б вони робили, якби в їхні родини прийшла біда? Чи тоді зунили б розваги?

Боляче і соромно, що в нас таке відбувається. Дивує позиція переважної більшості турківчан, які терплять подібне.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Благодійність ПОЖЕРТВИ ДЛЯ ВІЙСЬКОВИХ

Нашим військовим потрібна різна підтримка – і моральна, і фінансова. Тому жителі Турківщини не стоять осторонь матеріальних проблем українських солдатів. Вони активно долучаються до надання благодійної допомоги військовослужбовцям, що були призвані до лав ЗСУ під час мобілізації і сьогодні проходять службу в районі бойових дій на сході нашої держави.

Так у культурно-мистецькому центрі «Україна», де йде збір такої допомоги, турківчани приносять як речі, так і продукти харчування та гроши. Люди несуть пакунки, в яких – шкарпетки, засоби гігієни, теніски, постільна білизна, цигарки та ін. Наша газета уже називала прізвища окремих з них. Серед благодійників, які дніми захітали сюди, – Влад Комарницький, який пооформував 200 грн., Михайло Герб'як пожертвував для військових 100 грн. і закрутки, Галина Комарницька – 50 грн., Анна Чаркіна – 50 грн., а також продукти харчування (гречку, макарони, згущене молоко) принесли для потреб ук-

райнських солдатів гості з Іспанії.

Днями депутат Турківської районної ради Іван Маслович розповів редакції газети, що депутатами Ясенецької сільської ради в с. Кіндратів було зібрано 3675 гривень. Цю суму передано сім'ї учасника АТО Дмитра Ільківа, яка за свої кошти купила йому бронежилет. Також у с. Ясенеця зібрано 7029 грн. та 1100 грн. пооформувала підприємець Оксана Кузьмич. З цієї суми за 5713 грн. придбано кевларовий шолом, військову форму та взуття і радіостанцію для Михайла Клюки, також учасника антитерористичної операції. Під час

військових дій на сході країни він був поранений. Тож, решту суми передали його сім'ї. Крім цього, працівники Турківського РЕМу зібрали на лікування Михайла, який зараз перебуває у госпіталі, 2,5 тис. грн.

Іван Маслович просить усіх небайдужих людей не стояти осторонь проблем військовослужбовців, а й далі всіляко допомагати нашій українській армії.

На сесії Турківської районної ради, що відбулася у четвер, депутат районної ради Мирослава Калинич доповіла про поступлення коштів для потреб армії і що за ці кошти придбано. Газета про це також неодноразово писала.

Станом на 10.08.2014 р. залишок коштів становив 36101 грн. Зокрема 500 грн. поступило від Спілки афганців (було оплачено за пальне військомату – везли призовників у в/ч м. Стрий), 1000 грн. пооформував Любомир Яворський (витрачено на лампадки та прапор). З рахунку також було знято на допомогу на поховання загиблих в АТО – 18000 грн.; 4600 грн. сплачено за військове взуття і одяг, 2000 грн. надано родині на поїздку до пораненого бійця. Тисячу гривень для армії пооформила Верхньогусенська сільська рада, 1000 грн. дав для потреб військових Ярослав Пузич, уродженець с. Ісаї, та 300 грн. – Галина Сідлецька, уродженка Буковинки, – з м. Славута Хмельницької області. Збір допомоги продовжується й далі. Її організатори запевняють, що кожна річ, кожна гривня, надані військовослужбовцям, надійде саме до тих, хто найбільше їх потребує.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Герої не вмирають

ЙОГО ДОБРОТИ ВИСТАЧАЛО НА ВСІХ

Сонце опустилося за небокрай... Землю оповила ніч. Жителі сіл Розлуч та Явора завмерли в тривозі, стоячи обабіч дороги з свічками та квітами. Поруч вишикувалися більше 70 машин турківського автомайдану. Всі в болючому очікуванні: до рідної оселі, в с. Явора, востаннє, на свято Преображення Господнього, у холодній домовині, щоб залягти тут на вічний спочинок, повертається 19-річний Герой, кулеметник 24-ї бригади Михайло Романович. Ворожа куля обірвала йому життя, яке лише починалося, в зоні антитерористичної операції, неподалік Луганська. Юнак загинув, захищаючи рідну землю, свою сім'ю, всіх нас.

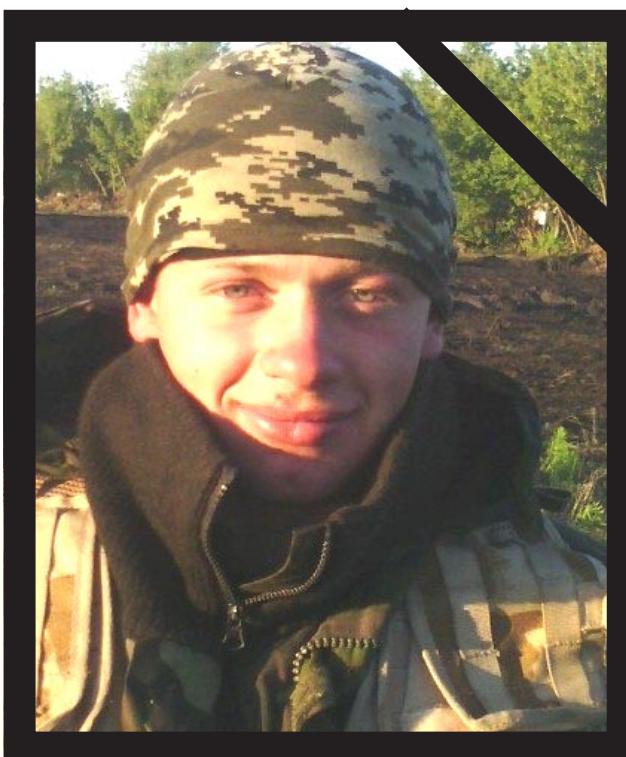
Він, простий сільський хлопчик з багатодітної сім'ї, змалку виростав навченим до будь-якої роботи, був вихованним, ввічливим і товарищким. Односельці кажуть, що його доброти було настільки багато, що вистачало на всіх. А тому, як віддяку, в останню дорогу його проводжали з великими почестями, водночас з невимовним болем та стражданнями, не лише близькі, а й тисячі наших країн. Сивочолі дідуся й бабусі, маленькі діти, які ще й не до кінця розуміли, що коїться, тужливим поглядом проводжали сумну похоронну процесію.

Директор Розлуцької школи, де навчався Михайло, Світлана Савчак, ледь стримуючи слези, каже: «Важко говорити про нього у минулому часі. Він ніби й зараз серед нас – веселий, усміхнений, доброчіливий, готовий в будь-яку хвилину, підставивши своє плече, прийти на допомогу. Його щирість, приемна усмішка приваблювали оточуючих. У ньому не було лукавства, підлости. Якщо сміявся, то сміявся щиро, якщо плакав, то теж щиро. З дитинства, знаючи, що таке матеріальна скрута (адже в його сім'ї дів'ятеро дітей), він умів поспівувати, поділитися з нужденним останньою крихтою хліба. Дуже любив сім'ю, батьків, школу. Уже після закінчення часто приходив, запитував, може чимось допомогти, любив посидіти за партою, де проходили його шкільні роки. Для нас він не є що Герой, він – Людина з великої букви, хоч і не демонстрував великих успіхів у науці. Зате мав надзвичайно загострене почуття справедливості та всі найкращі людські чесноти. Направду нам не вистачатиме його».

Практично другою матір'ю, водночас бабусею, вихователькою, добрим порадником для Михайла була сусідка, вчитель початкових класів Роз-

луцької школи Ганна Овчинікова. Від першого класу, коли на руках, а коли і взявши за руку, вона щодня, іноді пішки, іноді – автобусом, а останній час і

Закінчивши школу, Михайло вступив до Турківського професійного ліцею, здобувши професію зварювальника. Після закінчення жодного дня не хотів байдикувати,

шкільним автобусом, супроводжувала його до школи. В скорботі та сльозах вона розповідає, практично в деталях, про його шкільне та сусідське життя. У школі, як і годиться, Михайло називав її Ганна Миколаївна, а вдома – «цьоцю». Вона ж люб'язно, як і всі односельці та учні, його – «Місью». Чуйність, щирість і працьовитість юнака завжди ставили у приклад для інших. Він не чекав, коли покличуть щось допомогти, а сам запитував, чим міг би допомогти.

а зразу йшов до роботи. Не цурався будь-якої, розуміючи, що уже дорослий – був четвертим у сім'ї, яка чекає на його, в тому числі фінансову, допомогу. Так співпало, що народився 25 лютого, тоді, коли й видатна українська поетеса Леся Українка. Знаючи про її творчу спадщину, все любив жартом казати: «Я буду таким, як вона».

Коли Михайлу виповнилося 18 років, вирішив піти на контрактну службу. Від грудня 2013-го по лютий 2014-го служив у Яворові, потім – у Сумах, згодом –

неподалік Луганська. Часто телефонував Ганні Миколаївні, все просив не перевживати, на службі та житті не нарікав, казав, що скоро повернеться.

Останній раз, 13 серпня, розмовляв по телефону з онуком Ганні Миколаївні, Назаром. На завершення сказав: «Бувай здоров. Передавай всім привіт. Уночі в нас має бути велика битва». 13 хв. по сьомій ранку ще заходив в «Однокласники». За декілька хвилин його не стало...

Для місцевого пароха о. Василя хрестини Михайла були першими з часу прибуття його на парафію в Явору. Виступаючи на похоронах, він болісно мовив: «Я думав, що мені доведеться давати шлюб тобі, а вийшло ось як: я мушу тебе хоронити».

Не зміг Михайло виконати прохання своєї сестрички Ані, яка просила його купити їй ляльку, хоча й обіцяв це обов'язково зробити, як тільки повернеться. Правда, лялька в дівчини таки є, але її купили небайдужі люди – щоб мрія збулася. І була пам'ять про брата.

– Смерть Михайла – це велике горе і велика втрата для всього села, – каже Явірський сільський голова Дмитро Гошовський. – Цей світлий, людяний, добродушний юнак завжди був душою компанії. Я не знаю випадку, щоб він комусь у чомусь відмовив. Допомагав широ, безкорисливо, з дитячою непідкупністю. Думаю, він і воював, не ховаючись за чийсь спини, а тому загинув як герой.

Щоб допомогти сім'ї, депутати сільської ради зібрали більше 22 тис. гривень, фінансово допомогли й з району. Хочеться вірити, що і в майбутньому місцева влада не залишить наодинці з горем та бідою цю багатодітну сім'ю.

У день похоронів Михайла, здавалося, плакало небо. Падав рясній дощ, ніби оплакуючи разом з багаточисельною громадою цю непоправну втрату, яка болем обізвалася в серці кожного. І дав би Бог, щоб його героїчна загибель була останньою. Вся Турківщина в молитвах благає Господа, щоб Він забрав його душу у Свої оселі, де всі праведні спочивають.

Слава Герою! Вічна йому пам'ять!

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Люди Верховинської землі

ЖИТТЯ ПРОЖИТИ – НЕ ПОЛЕ ПЕРЕЙТИ

Таккаже народна мудрість. Ці ж самі слова промовила мені старожил Турки Ольга Панкевич. У лютому наступного року Ользі Миколаївні виповниться 95, а її живості, непосидючості, енергії можуть позадити й набагато молодші віком горяни. Хоча й, направду, доля цієї жінки – дуже і дуже важка.

У сім'ї Миколи і Настуні Писанчиних, де народилася Оля, росло п'ятеро дітей. Коли дівчинці виповнилося 10 років, молодою, у тридцятьдворічному віці, померла мама. Батько одружився вдруге, і сиріток стала виховувати та доглядати ма-чуха. Роки йшли тяжкі – у голоді і холоді; аби зігрітися взимку у старенькій, як решто, оселі, мусила на своїх тендітних дитячих плечах, разом з іншими, носити до хати хмиз та дрова з лісу, борсаючись глибокими сніговими заметами. Згодом, як трохи підросла, довелося йти заробляти на хліб на-сущний. Влаштувалася служницею до заможних поляків, які платили їй в місяць всього-на-всього 11 злотих.

– А пальто коштувало 45 злотих, – згадує той час старенька. – То скільки треба було служити, аби заробити на то пальто?

Молодою, у 18 років, вийшла заміж за Омеляна Панкевича із Середньої Турки.

– Від початку й до кінця подружнього життя лише бідуvala, – каже Ольга Миколаївна. – Уявіть собі: одного дня, о 9-ій зранку народила дитинку-першістку, не встигла від пологів оклігатися, як відразу ж, по обіді, мого Мілька уже забрали на війну. Так і всі його молоді літа по фронтах пройшли. А я все сама та сама, з дітьми маленькими. Після війни влаштувалася на роботу в кар'єр. Здавалось би, нарешті, прийшов у сім'ю спокій, та де там – зннову біда чатувала на мого чоловіка: через нещасний випадок на роботі, став калікою – втратив праву руку. Підлікувався, знайшов інше місце праці – пішов приймати зерно на склад, але продав комусь торбинку вівса та й заробив... 8 років тюрми. З тих 8 років відсидів

лише чотири – смерть забрала його від мене.

Похоронила Ольга Панкевич усіх своїх дітей – трьох синів і дочку. Двоє померло ще маленькими, двоє – у віці 54 і 66 років. Зараз жінка живе з сім'єю правнучки.

Ольга Миколаївна закінчила чотири класи польської школи. Навчали, як вона сама пригадує, в основному польською, і лише один урок був рідною, українською мовою.

Демонструючи свою чудову пам'ять, сивочола бабуся, дотримуючись інтонації, стала читати вголос вірш з тих далеких-далеких шкільних часів:

Люблю Бога, тата, маму, люблю всю родину,

Люблю щиру нашу, тиху, рідненьку хатину.

I нема на світі краще там, де я родився,

Там, де зріс, вірів у Бога, в школі там учився.

Деревце там кожне знаю, та й дуби старії.

Там прожив я дні веселі, літа молодії...

А потім й заспівала мені. Бо скільки знає Ольга Миколаївна пісень, ще тих давніх, яким може й поза століт, – не злічити. Є серед них і про кохання, і про рідну землю, і про повстанців...

Ой там на дубі ворона кряче,

А під тим дубом дівчина плаче.

Ворону бити – нехай не кряче,

Дівча любити – нехай не плаче.... – розпочала пісню про трагічне кохання козака і молодої дівчини. А ось куплет із пісні про повстанців:

Там у лісі, на полянці, стояли повстанці,

Пішли вони 'ся вмивати в потічку уранці.

Всі 'ся вони мили, всі'ся умивали,

Большевицького напа-

ду 'ся не сподівали.

Пісні довгі, але п. Ольга, співаючи їх, не пропускала жодного куплету. Пам'ятає й мелодію доожної з них. Слухаючи її, подумала, що у цієї жінки можуть дуже багато цінного почерпнути збирачі перлин української народної творчості.

Ще в юні роки Ольга стала активним членом молодіжного товариства «Сокіл», що на той час діяло в Турці. Члени товариства мали свій прапор, гімн, іх вчили ходити строєм, співати маршових пісень, вчили бути спритними і умілими, сильними духом, тобто готували до боротьби за державну незалежність. «Соколята» активно відвідували гуртки, що діяли при товаристві «Просвіта».

У воєнному, 40-му році, Ольга влаштувалася працювати санітаркою в Турківській лікарні. Робила в перев'язочній, в операційній хірургічного відділу, на інших постах, куди її посилали. За 27 років, які віддали цій посаді, заслужила великий авторитет і повагу. Відтоді пройшли десятки літ, а Ольгу Панкевич і досі турківчани згадують добром і теплим словом.

Ользі Миколаївні ніхто не дає її роки, бо виглядає насправді значно молодшою. А все через те, що постійно в русі. Ніколи не сидить вдома – то сестру або брата відвідає, то до сусідів заглянє, по чорниці чи опеньки до лісу піде, до церкви – Богу помолитися – також.

– На одного Господа у мене надія. Він мене тримає на землі, Він мені дає сили, – каже моя співбесідниця. – Життя – це безцінний дар, яким ощасливив кожного з нас Всешишній. Я дякую Богу за той подарунок. І не здаюся, не здаюся...

Всесвітньовідомий письменник Бернард Щоу сказав такі слова: «Хочеш у пекло – пливи за течією, хочеш у рай – греби». Ользі Панкевич випав важкий шлях.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Bітаємо

Вчора відсвяткували свій ювілейний день народження квапіліфікований педагог, мудрий наставник, добророднік, доброзичлива і чуйна людина, вчитель початкових класів Верхньогусенського НВК Мирослава Миколаївна Ільницька. Педагогічний колектив цього навчального закладу щиро сердечно вітає шановну ювілярку і бажає їй неба безхмарного, настрою гарного, щастя без ліку і довгого віку!

*Нехай волошками цвітут літа прекрасні,
Нехай здійсняться тисячі бажань.*

Щоб доля дарувала тільки радість,

Ні грама бід, ні крапельки страждань.

*А в небеснім просторі, де світяться зорі,
Де місяць серпанком пливє,*

*Хай Матір Господня зі своїм Синочком
Приносить Вам щастя земне.*

Дорогу куму, хресну маму – Оксану Михайлівну Пелюшкевич, фельдшера с. Комарники (хутір Зворець), щиро вітають з днем народження, яке святкуватиме 25 серпня, куми Ярослав і Наталя Надичі і похресник Михайло. Своїй рятівниці вони бажають щастя, здоров'я, сімейного благополуччя. Нехай Матінка Божа благословляє її довгі, щасливі роки життя.

Хай же літа пропливають водою,

Щастям вихлюпують із берегів.

Ви залишайтесь завжди молодою,

Черпайте радість із сонячних днів.

Хай поважають Вас люди хороші,

Світлим, веселим буде майбуття,

І Вам не бракує здоров'я і грошей.

Благодаті – на щедрі і довгі літа!

Герої серед нас

“А ТИ, СЛАВНА УКРАЇНО, НЕ ЗАБУДЬ ЗА МЕНЕ”...

Володимирові Шалабавці, із Завадівки, у вересні виповниться 30. Але він пережив за цей час стільки, що й на цих 100 вистачить.

У 2002 був призваний на службу до українського війська. Служив у Переяслав-Хмельницькому. Згодом іх підрозділ реактивних установок “Град” передислокували у Білу Церкву. Завершив строкову службу у званні сержанта, будучи на посаді командира відділення навідників – обчислювачів, у 2004 році.

А коли почалося військове протистояння на Донеччині та Луганщині, його знову покликали до районного комітету. І скерували для подальшого проходження військової служби у Яворівську механізовану бригаду 3СУ. Спершу підрозділ саможідних артилерійських установок САУ – 2С3, з гарматою 152 мм, де був і Володимир Шалабавка, скерували на Новомосковський полігон, що на Дніпропетровщині. Вишкіл тут артилеристи проходили протягом 12 днів. Після чого їх передислокували у Запорізьку область. А звідти – скерували у зону АТО.

– Коли ми туди від’їжджали, – розповідав під час зустрічі минулого понеділка Володимир, – нас запевняли, що перебуватимемо в зоні АТО не більше 45 днів, а після цього – відпустка. Насправді ж пройшло 56 днів, а нас і не думали міняти. І якби не прикрай випадок, коли під час бою із сепаратистами наша батарея взагалі залишилася без офіцерів, – не знати, скільки б ще ми там були.

Під час розповіді уже бувалого воїна не раз брав

спазм горла – від болю втрат товаришів, від образів, якої йому, колегам – воїнам завдали непродумані дії, нерішучість вищого командування. Лише їхня батарея через це втратила 5 чоловік убитими та 10 – пораненими. Володя розповів, що найбільшим ударом, жахом для воїнів були бої під Зеленопіллям. Саме тут вони переконалися, яким бездарним може виглядати командування. Практично відсутні взаємодія різних родів військ. “Тут на наших очах, – з болем у серці розповідає співрозмовник, – гинули десятки молодих воїнів. Ми просили, вимагали у командування дозволити прийти їм на виручку, відкрити вогонь у відповідь, вступивши у бій з ворогом, але ті команди до наступу не давали. Бо, мовляв, не було вказівки зверху. А що найприкірше, – ми знали, звідки б’ють сепаратистські реактивні установки і могли їх знищити. Але нам цього не дозволяли робити. Я з друзями не розумів і не розумію такої позиції нашого командування: наших вбивають, розстрілю-

ють, наче беззахисних гробців, а ми маємо зберігати при цьому спокій, не роблячи жодного пострілу по ворогу без дозволу вищого командування. Інакше, як абсурдом, це не назвеш!”

– А чи були у вас для цього снаряди? – цікавлюся у Володимира.

– Були, – відповідає він. – Але тільки з того запасу, що ми привезли із Яворова. А в зоні АТО нам боекомплект

не поповнювали.

Крім Зеленопілля, батарея, в якій служить Володимир, брала участь у боях під Амвросіївкою, Степанівкою, Дяковим, Ровеньками та іншими населеними пунктами Донецької та Луганської областей. “І хоч як важко не було, – жоден із солдатів Української армії не був боязном, не залишив само-

вільно поля бою”, – наголошує співрозмовник, який на 9 днів приїхав у відпустку до рідних. “Але не подумайте, – продовжує він після невеликої паузи, – що цього я удостоївся за якісь особливі заслуги. Хто побував там, – усі герой заслужили відпустки. Але чомусь в одних військових підрозділах їх оголосили хлопцям, а в інших – ні”.

Розповідаючи про бойових друзів (в одній бригаді служать турківчани Іван Сайкун та Віталій Габрикевич), Володя наголошував, що навіть у період Другої світової війни воїнам на фронті було значно легше. Воно знали, що ворог – попереду. А в теперішніх воїнів Української армії, що воюють на Донеччині та Луганщині, ворог – всюди. І стріляє він і в груди, і в спину, і з боків. З будинків, з кущів, навіть – з російської території.

– А ще буває боляче, – зауважує наш земляк, – що військове керівництво майже щоденно нас обманює. Буває тижнями в окремі військові підрозділи не доставляли продукти харчування, воду, медикаменти, боєприпаси. Мовляв, не має можливості. А як, скажіть, бути тим, хто на передовій? Голодними воювати з ситим, добре навченим і до зубів оббрісним ворогом?

І ще одне важливе питання не дає спокою нашим воїнам. У більшості з них на руках немає жодного документа, який би підтверджував їх перебування в зоні АТО. “Доки ми цього не вяснимо, і не розставимо усі крапки над “і”, – з військової частини нікуди не поїдемо. Досить нас обманювати і виставляти на посміховисько! Ми ж за Україну воєємо! За єдину, суверенну! То ж і вона не повинна забути про нас! За неї уже не один її син поклав на Сході голову!”

Володимир БАБІЧ.
На знімку: Володимир Шалабавка.

Фото автора.

Творчість наших читачів

«ВІЙНА ЗАКІНЧИТЬСЯ, Я ВІРЮ»

Летить ракета. Поле бою.

Солдат боронить рідний край.

Стойте за честь, за прав-

ду й волю –
Його довіку пам’ятай.
У небо в цій кривавій
битві
Душа відійде не одна...

Благаєм Бога у молитві,
Щоб закінчилася війна.
Вона закінчиться, я вірю.
І знову будуть мир, країса.

Та не повернуться із вірю,
Кого забрали небеса.
Війна закінчиться, я знаю.
А ворог біситься нехай,

Про те я Господа благаю,
Щоб мир вернувся в рідний край.

Ми переможем в лютім
герци,

Й колись закінчиться війна,
Та не загоїться у серці
Те, що поранила вона.

Ольга ІЛЬНИЦЬКА,
студентка факультету
journalistiki.

ПОНЕДІЛОК, 25**УТ-1**

06.05 Д/ф «Здраствуй, рідне село!»
 06.40, 23.40 Від першої особи
 07.10, 23.00 На слуху
 07.40 Сім історичних чудес України
 08.10 Золотий гусак
 08.35 Д/ф «Євробачення-2014»
 09.00, 21.00, 01.20 Підсумки дня
 09.40 Х/ф «Коала в кухні»
 11.25 Т/с «П'ять хвилин до метро»
 12.20 Вікно в Америку
 12.40 Д/ф «Павло Загребельний. До запитання»
 13.35 Х/ф «Квітуче місто»
 15.50 М/ф «Як козаки сіль купували»
 16.00 М/ф «Як козаки кулемшили»
 16.10 М/ф «Як козаки в хокей гралі»
 16.35 Д/ф «Щастя в тарілці»
 17.35 Концертна програма «Ті, що народились в Ризі»
 19.20 Т/с «Сержант Рокка»
 21.40 Моя країна
 22.05 Д/ф «Архітектура. Лілльська цитадель С. де Вобана»
 22.55 Трійка, Кено, Секунда удачі
 00.00 Концерт «Визнання»

КАНАЛ 1+1

06.00 Х/ф «Людина з бульвару Капуцинів»
 07.15 Х/ф «Король Артур»
 10.00 Х/ф «День незалежності»
 13.00, 03.45 Х/ф «Операція «І» Та інші пригоди Шурика»
 15.00, 16.05 Т/с «Терпкий смак кохання»
 17.05 Т/с «Величне століття. Роксолана - 3»
 19.30, 05.50 ТСН
 20.30 Х/ф «Шукаю жінку з дитиною»
 00.30 Х/ф «Калачі»

ІНТЕР

05.35 Т/с «Повернення Мухтара-2»
 07.00 Х/ф «Дорога моя до нечка»
 08.50 Х/ф «Реальний тато»
 09.00, 12.00, 14.00, 17.45 Новини
 11.00 Х/ф «Я подарую тобі кохання»
 12.25 Х/ф «Я подарую тобі кохання»
 13.35, 14.20 Т/с «Генеральська невістка»
 18.10, 03.25 Ток-шоу «Стосується кожного»
 19.00 Т/с «Поки станиця спить»
 20.00, 04.50 «Подробиці»
 20.40 Т/с «Аромат шипшини»
 22.40 Т/с «Колишня дружинка

Т е л е п р о г р а м а

на»

01.00 Х/ф «Вій»

ВІВТОРОК, 26**УТ-1**

06.00, 07.00, 08.00, 13.00,
 18.30 Новини
 06.20 М/ф
 06.30, 00.30 Від першої особи
 07.25 Ера будівництва
 07.30 Ера бізнесу
 07.35, 23.30 На слуху
 07.40 Сім історичних чудес України
 08.25 Паспортний сервіс
 08.35 Корисні поради
 09.00, 21.00, 01.20 Підсумки дня
 09.40, 19.00 Про головне
 10.30 Правительство на зв'язку із громадянами
 10.55, 05.00 Т/с «Монтеクリсто»
 12.05 Т/с «П'ять хвилин до метро»
 13.30 М/ф «Як козаки прибульці зустрічали»
 13.45 М/ф «Як козаки мушкетерам допомагали»
 14.05 Хочу бути
 14.30 Д/ф «Прокоф'єв. Незакінчений щоденник»
 15.50 Книга ча
 16.25 Т/с «Сержант Рокка»
 18.05 EuroNews
 18.15 Час-ч
 19.45, 21.40 3 перших вуст
 19.50 Д/ф «Київська стародавність. Світ мистецтва. Ініціації в храмі гармонії»
 20.25 Д/ф «Архітектура. Люксембурзька філармонія»
 21.45 Д/ф «Щастя в тарілці»
 22.55 Трійка, Кено, Максима
 23.00, 00.00, 01.00 Підсумки

КАНАЛ 1+1

06.45, 07.15, 07.35, 08.10,
 09.10, 09.35 «Сніданок з 1+1»
 07.00, 07.30, 08.00, 08.30,
 09.00, 09.30, 19.30, 05.30 ТСН
 07.10 «Особистий рахунок»
 08.35, 21.00 «ЧистоNEWS»
 10.00, 10.35 М/ф «Алладін»
 11.00 «Міняю жінку - 9»
 12.40, 13.45 «Сімейні мелодрами»
 14.45, 15.45 Т/с «Терпкий смак кохання»
 16.45 «ТСН. Особливі»
 17.10, 01.20 Т/с «Величне століття. Роксолана - 3»
 20.30 «Секретные материалы»
 21.20 Т/с «Свати - 3»
 22.30 «Таємниці генія Шевченка»
 23.30, 02.55 Х/ф «Месники»

ІНТЕР

05.30 Т/с «Повернення Мух-

тара-2»

07.00, 07.30, 08.00, 08.30,

09.00, 12.00, 14.00, 17.45

Новини

07.15, 07.35, 08.10, 08.35

«Ранок з ІНТЕРом»

09.20, 20.40 Т/с «Аромат шипшини»

11.20 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським»

12.25, 03.35 Д/с «Склад злочину»

13.30, 14.20, 04.10 Д/с «Легенди радянського розшуку»

14.55 «Судові справи»

15.50 Т/с «Небесне кохання»

18.10, 02.50 Ток-шоу «Стосується кожного»

19.00 Т/с «Поки станиця спить»

20.00, 04.50 «Подробиці»

22.40 Т/с «Колишня дружина»

01.00 Х/ф «Жах із безодні»

СЕРЕДА, 27**УТ-1**

06.00, 07.00, 08.00, 13.00,
 18.30 Новини
 06.20 М/ф
 06.30, 00.30 Від першої особи
 07.25 Ера бізнесу
 07.30, 23.30 На слуху
 07.40 Сім історичних чудес України
 08.25 Паспортний сервіс
 08.35 Корисні поради
 09.00, 21.00, 01.20 Підсумки дня
 09.35, 19.45, 21.40 3 перших вуст
 09.40, 19.00 Про головне
 10.30 Перший стовпчик
 10.55, 05.00 Т/с «Монтеクリсто»
 12.05 Т/с «П'ять хвилин до метро»
 13.15, 18.15 Час-ч
 13.30 М/ф «Як козаки на весіллі гуляли»
 13.50 М/ф «Як козаки наречених звільняли»
 14.10 М/ф «Як козаки кулемшили»
 14.35 Околиця
 15.25 Як ваше здоров'я?
 16.25 Х/ф «Відділ убивств»
 18.10 EuroNews
 20.00 Слідство. Інфо
 21.45 Д/ф «Роз'яття. Священний скандал»
 22.40 Мегалот
 22.50 Суперлото, Трійка, Кено
 23.00, 00.00, 01.00 Підсумки

КАНАЛ 1+1

06.30 «Секретные материалы»
 06.45, 07.15, 07.35, 08.10,
 09.10, 09.35 «Сніданок з 1+1»
 07.00, 07.30, 08.00, 08.30,

09.00, 09.30, 19.30, 05.30 ТСН

07.10 «Особистий рахунок»

08.35, 21.00 «ЧистоNEWS»

10.00, 10.35 М/ф «Алладін»

11.30, 21.20 Т/с «Свати - 3»

12.40, 13.40 «Сімейні мелодрами»

14.40, 15.45 Т/с «Терпкий смак кохання»

16.45 «ТСН. Особливі»

17.10, 01.25 Т/с «Величне століття. Роксолана - 3»

20.30 «Секретные материалы»

22.30 «Таємниці генія Шевченка»

23.30, 03.00 Х/ф «Здається, я кохаю свою дружину»

ІНТЕР

05.30 Т/с «Повернення Мухтара 2»
 07.00, 07.30, 08.00, 08.30,
 09.00, 12.00, 14.00, 17.45 Новини
 07.15, 07.35, 08.05, 08.35 «Ранок з ІНТЕРом»
 09.20, 20.40 Т/с «Аромат шипшини»
 11.20 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
 12.25, 03.25 Д/с «Склад злочину»
 13.30, 14.20, 04.10 Д/с «Легенди радянського розшуку»
 14.55 «Судові справи»
 15.50 Т/с «Небесне кохання»
 18.10, 02.40 Ток-шоу «Стосується кожного»
 19.00 Т/с «Поки станиця спить»
 20.00, 04.50 «Подробиці»
 22.40 Т/с «Колишня дружина»
 01.00 Х/ф «Тоннель смерті»

ЧЕТВЕР, 28**УТ-1**

06.00, 07.00, 08.00, 13.00,
 18.30 Новини
 06.20 М/ф
 06.30, 00.30 Від першої особи
 07.25 Ера будівництва
 07.30 Ера бізнесу
 07.35, 23.30 На слуху
 07.40 Сім історичних чудес України
 08.25 Паспортний сервіс
 08.35 Корисні поради
 09.00, 21.00, 01.20 Підсумки дня
 09.35, 19.45, 21.40 3 перших вуст
 09.40, 19.00 Про головне
 10.30 Слідство. Інфо
 10.55, 05.00 Т/с «Монтеクリсто»
 12.05 Т/с «П'ять хвилин до метро»
 13.15, 18.15 Час-ч
 13.30 М/ф «Як козаки олімпійцями стали»
 13.50 М/ф «Як козаки сіль купували»

14.00 Українського роду
 14.25 Світло
 15.15 Вечір
 16.10 Х/ф «Відділ убивств»
 18.00 EuroNews
 20.00 Схеми
 21.45 Д/ф «Страсті по Болєро»
 22.55 Трійка, Кено, Максима
 23.00, 00.00, 01.00 Підсумки

КАНАЛ 1+1

06.30, 20.30, 04.10 «Секретные материалы»
 06.45, 07.15, 07.35, 08.10,
 09.10, 09.35 «Сніданок з 1+1»
 07.00, 07.30, 08.00, 08.30,
 09.00, 09.30, 19.30, 05.40
 ТСН
 07.10 «Особистий рахунок»
 08.35, 21.00 «ЧистоNEWS»
 10.00, 10.35 М/ф «Алладін»
 11.30, 21.20 Т/с «Свати - 3»
 12.40, 13.45 «Сімейні мелодрами»
 14.45, 15.45 Т/с «Терпкий смак кохання»
 16.45 «ТСН. Особливе»
 17.10, 02.30 Т/с «Величне століття. Роксолана - 3»
 22.30, 23.30 « Таємниці генія Шевченка»
 00.30 Х/ф «Дикуни»

ІНТЕР

05.30 Т/с «Повернення Мухтара 2»
 07.00, 07.30, 08.00, 08.30,
 09.00, 12.00, 14.00, 17.45
 Новини
 07.15, 07.35, 08.10, 08.35
 «Ранок з ІНТЕРом»
 09.20, 20.40 Т/с «Аромат шипшини»
 11.20 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
 12.25, 03.35 Д/с «Склад злочину»
 13.30, 14.20, 04.10 Д/с «Легенди радянського розшуку»
 14.55 «Судові справи»
 15.50 Т/с «Небесне кохання»
 18.10, 02.50 Ток-шоу «Стосується кожного»
 19.00 Т/с «Поки станиця спить»
 20.00, 04.50 «Подробиці»
 22.40 Т/с «Колишня дружина»
 01.00 Х/ф «Коло восьми»

П'ЯТНИЦЯ, 29

УТ-1

06.00, 07.00, 08.00, 13.00,
 18.30 Новини
 06.20 М/ф
 06.30 Від першої особи
 07.25 Ера бізнесу
 07.30, 00.30 На слуху
 07.40 Сім історичних чудес України
 08.25 Паспортний сервіс
 08.35 Корисні поради
 09.00, 21.00, 01.25 Підсумки дня

Т е л е п р о г р а м а

09.35, 19.45 3 перших вуст
 09.40, 19.00 Про головне
 10.30 Схеми
 10.55, 05.00 Т/с
 «Монтеクリсто»
 12.05 Т/с «П'ять хвилин до метро»
 13.15 Час-ч
 13.30 М/ф «Як козаки у фут-бол грали»
 13.50 М/ф «Як козаки в хокей грали»
 14.10 Школа Мери Поппінс
 14.35 Театральні сезони
 15.25 Віра. Надія. Любов
 16.30 Х/ф «Відділ убивств»
 18.15 EuroNews
 19.50 Дреди епохи
 21.25 Шустер-LIVE
 00.00, 01.00 Підсумки

КАНАЛ 1+1

06.30 «Секретные материалы»
 06.45, 07.15, 07.35, 08.10,
 09.10, 09.35 «Сніданок з 1+1»
 07.00, 07.30, 08.00, 08.30,
 09.00, 09.30, 19.30 ТСН
 07.10 «Особистий рахунок»
 08.35 «ЧистоNEWS»
 10.00, 10.35 М/ф «Алладін»
 11.40 Т/с «Свати - 3»
 12.45, 13.45 «Сімейні мелодрами»
 14.45, 15.45 Т/с «Терпкий смак кохання»
 16.45 «ТСН. Особливе»
 17.10 Т/с «Величне століття. Роксолана - 3»
 20.30 «Сказочная Русь»
 21.15 «Анимаційний проект Кварталу 95 «МультиБарбара»
 21.40 «Вечірній Київ»
 23.15 «Світське життя»
 00.20 Х/ф «Чемпіон»

ІНТЕР

05.30 Т/с «Повернення Мухтара 2»
 07.00, 07.30, 08.00, 08.30,
 09.00, 12.00, 14.00, 17.45
 Новини
 07.15, 07.35, 08.10, 08.35
 «Ранок з ІНТЕРом»
 09.20 Т/с «Аромат шипшини»
 11.20 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
 12.25, 03.40 Д/с «Склад злочину»
 13.30, 14.20 Д/с «Легенди радянського розшуку»
 14.55 «Судові справи»
 15.50 Т/с «Небесне кохання»
 18.10, 02.55 Ток-шоу «Стосується кожного»
 19.00 Т/с «Поки станиця спить»
 20.00, 04.20 «Подробиці»
 20.40 Т/с «Мисливці за діамантами»
 01.15 Х/ф «Зайцев, запалюй!»

СУБОТА, 30

УТ-1

06.00 Підсумки
 06.25 Д/ф «Приречений на любов»
 07.05 На слуху
 07.40 Сім історичних чудес України
 08.05 Шустер-LIVE
 11.10, 05.00 Т/с «Монтеクリсто»
 12.10 Т/с «П'ять хвилин до метро»
 12.55 Світло
 13.25 Хочу бути
 13.45 М/с «Сандокан»
 14.40 Околиця
 15.05 Українського роду
 15.50 Х/ф «Будь моїм татом»
 17.35 У гостях у Д. Гордона. Андрій Баль
 18.40 Книга іа
 19.15 Т/с «Сержант Рокка»
 21.00, 01.20 Підсумки дня
 21.40 Д/ф «Нешастива зірка»
 22.10 Моя країна
 22.40 Мегалот
 22.50 Суперлото, Трійка, Кено
 23.00 Від першої особи
 23.35 Золотий гусак
 00.10 Х/ф «Красиво жити не заборониша»

КАНАЛ 1+1

06.05 «Шість кадрів»
 07.00 «Велика ілюзія»
 07.35 Марічин кінозал. М/ф
 08.00, 08.25 Дісней! «Гуфі та його команда»
 09.00 Лотерея «Лото-забава»
 10.10, 19.30, 05.40 ТСН
 11.00 «Світ навівріт - 3: Танзанія, Ефіопія»
 12.05 «Ескімоска - 2: пригоди в Арктиці»
 12.10 «Маша і ведмідь»
 12.15 «Анімація від PIXAR»
 13.25 Х/ф «Прибульці»
 15.40 «Міняю жінку»
 17.25 «Розміши коміка»
 18.25 «Українські сенсації»
 21.00 Х/ф «Москва слезам не вірить»
 00.10 Х/ф «Креденс»

ІНТЕР

05.00, 03.15 Х/ф «Кур'єр»
 06.20 Х/ф «Зайцев, запалюй!»
 08.00 «Школа доктора Комаровського»
 08.35 Д/ф «Поки станиця спить. Фільм про фільм»
 09.30 «Новини»
 10.00 Х/ф «Гараж»
 12.05 Х/ф «Полін-трава окаяна»
 14.05, 00.45 Х/ф «Вічна казка»
 16.05 «Міжнародний фестиваль гумору «Юрмала»»
 18.05, 20.35 Т/с «Я не зможу тебе забути»
 20.00, 04.35 «Подробиці»
 22.35 Х/ф «Навмисно не придумаєш»

НЕДІЛЯ, 31

УТ-1

06.05 Мир православ'я
 06.40 Крок до зірок
 07.20 Від першої особи
 07.40 Золотий гусак
 08.10 Шеф-кухар країни
 09.10 Як це?
 09.30 Хто в будинку хазяїн?
 10.05 Дреди епохи
 11.10, 05.00 Т/с «Монтеクリсто»
 12.10 Т/с «П'ять хвилин до метро»
 12.55 Православний вісник
 13.30 Школа Мері Поппінс
 13.45 М/с «Сандокан»
 14.15, 01.50 Фольк-music
 15.55 Концертна програма «Ще один літній день»
 17.15 Соціальні гарантії
 17.30 Театральні сезони
 18.10 У гостях у Д. Гордона. Андрій Баль
 19.10 Т/с «Сержант Рокка»
 21.00, 01.20 Підсумки дня
 21.40 Перший стовпчик
 22.10 Моя країна
 22.55 Трійка, Кено, Максима
 23.00 Ера бізнесу. Підсумки
 23.35 Х/ф «Одного разу двадцять років потому»

КАНАЛ 1+1

06.00 «Шість кадрів»
 07.00 «Велика ілюзія»
 07.35 Марічин кінозал. М/ф
 08.00, 08.25 Дісней! «Гуфі та його команда»
 09.00 Лотерея «Лото-забава»
 10.10, 19.30, 05.40 ТСН
 11.00 «Світ навівріт - 3: Танзанія, Ефіопія»
 12.05 «Ескімоска - 2: пригоди в Арктиці»
 12.10 «Маша і ведмідь»
 12.15 «Анімація від PIXAR»
 13.25 Х/ф «Прибульці»
 15.40 «Міняю жінку»
 17.25 «Розміши коміка»
 18.25 «Українські сенсації»
 21.00 Х/ф «Москва слезам не вірить»
 00.10 Х/ф «Креденс»

ІНТЕР

05.10 Х/ф «Гараж»
 06.45 «Міжнародний фестиваль гумору «Юрмала»»
 08.40 «Удачний проект»
 09.30 «Недільні новини»
 10.00 «Орел і Решка. На краю світу»
 12.00 Т/с «Я не зможу тебе забути»
 16.00 Т/с «Зозуля» Заключна
 20.00, 04.05 «Подробиці тижня»
 21.55 Т/с «Контужений, або Уроки плавання вільним стилем»
 02.00 Х/ф «Навмисно не придумаєш»

Актуальне інтерв'ю

НАША СПІЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Тому що ліс – народне багатство

Ліс – величезне, ще не до кінця нами оцінене, багатство, дане Богом, а тому наш відповідальний людський обов'язок – берегти його як Господнє творіння для суспільного блага, для прийдешніх поколінь. Але, зазвичай, через незнання, байдужість, egoїзм, що є спонукою до гріха, нерідко поводимося з цим небесним даром по-варварськи, навіть не задумуючись про ечинене, про гріх, а відтак і кару за нього. І як результат – спустошені, занедбані людьми сотні гектарів карпатської оази руками також Господніх творінь, лише одухотворених.

Можна без кінця тикати пальцем, звинувачувати одне одного, вішати ярлики, на кшталт, «в чому причина і хто найбільше винуватий?», проте лише спільна турбота, відповідальна праця, спільне бажання, направлені на збереження і примноження карпатських лісів, дадуть результати в майбутньому.

А сьогодні про проблеми і перспективи лісової галузі на Турківщині розмовляємо з директором ДП «Боринське лісове господарство», досвідченим керівником і лісоводом Михаїлом Ільницьким.

– Михайлі Михайловичу, багато турківчан, в тому числі і я, цікавляться, що треба для того, аби лісова господарка працювала ефективно, задовольняючи як фахівців-лісівників, так і громадськість?

– Як це не банально звучить, але, в першу чергу, потрібні кошти. Лісове господарство, яке колись фінансували на 100 відсотків, сьогодні лише на 10. А коли відсутні кошти, виникає цілий ряд проблем. Для того, щоб виплатити лісовій охороні зарплату, ми мусимо заробляти, проводячи лісогосподарську діяльність. А ці кошти можна було скерувати на придбання сучасної техніки, модернізацію існуючої. Іноді доходить до абсурду: ми, найняті державою, мусимо платити зароблені гроші для того, щоб оформити державні акти на право власності на земельні ділянки. Хіба це не парадокс?

Я свідомий того, що нарикань до нашої роботи є багато. Але треба розуміти, що ліс виростає за 80-100 років. Коли рубаємо якусь ділянку, вона зразу не може зазеленіти сприятливими для людського ока насадженнями. Для прикладу, щоб ялиця біла могла давати ріст, потрібно 20 років. А до того саджанець виростає лише на 20-40 см.

Зрозуміло, його тоді не видно. Лісівники працюють не для теперішнього, а для майбутніх поколінь.

На жаль, маємо велику плинність кадрів. Часто звільняємо несумлінних працівників, проти деяких правоохоронні органи порушують кримінальні справи. А в загальному, як і на будьякому підприємстві, при добром фінансуванні, ситуація була б зовсім іншою.

– А який річний обсяг фінансування вам потрібний?

– На лісгосп, скажімо, та-кий, як наш, сума в середньому мала б становити від мільйона до півтора мільйонів гривень. Повторююся, за ці кошти можна було б ут-

римувати лісову охорону, проводити рубки догляду, які сприяють кращому веденню лісового господарства. Тоді менше було б рубок головного користування. Щоб створити гарні лісові насадження до їх 7-річного віку, потрібно провести від п'яти до семи доглядів.

– Уявімо собі, ви маєте стовідсоткове бюджетне фінансування, тоді можна й не займатися господарською діяльністю?

– Це дещо не так. Рубати ліс потрібно, але за таких умов – лише спілій та перевіспілій ліс. Так роблять в усьому світі. А натомість активніше займатися властивими для нас функціями – охорона та відтворення лісу. Хоча зараз маємо ситуацію, коли рубати треба і неспілій ліс, всихаючі смерекові і навіть ялицеві насадження. Є й інша проблема – непоодинокі випадки, коли рубаємо ділянки, де густота насаджень 0,3. Це наші громадяни, вчиняючи самовільну рубку, крадуть кращі дерева, досить часто залишаючи лісгоспу те, що їм уже не підходить. Особливо це госпіtro відчуваємо останніх 10-15 років. У таких лісовых масивах інтенсивно розвивається задерніння (з'являється трав'яний покрив).

Лісівники розуміють: коли пройшло задерніння, втрачено лісове середовище, яке може відновитися, і воно дастіть добрий ріст дерев не через 20 років, а через 50. Ось до чого призводять самовільні рубки.

– Михайлі Михайловичу, а який в середньому обсяг самовільних рубок по вашому лісгоспу?

– Приблизно в рік ми складаємо протоколи на лісопорушників, що незаконно зрубали 300 м куб. Хоча, на-правду, самовільних рубок є дещо більше. Втім, вони були, є і будуть. Сьогодні склалася ситуація, що з крадіями лісу борються лише лісівники, а правоохоронні органи якось самоусунулися від цього, а іноді навіть поту-рють. Та й керівники органів

місцевого самоврядування, громадськість займають пасивну позицію. І це при тому, що ліс – наше спільне багатство і наша спільна відповідальність.

У цивілізованих державах, якщо лісова охорона виявила самовільну рубку, зразу ж передає інформацію лісовій поліції. Порушника арештовують, а далі – або штрафа, або й ув'язнення для нього. У нас, нерідко, у голови сільради не можемо взяти довідку на порушника. Є якийсь страх: «А, може, завтра вибори – для чого наживати собі ворогів?» Або ж просто в сільраді нам кажуть, що така людина в селі не проживає чи виїхала на заробітки, хоча насправді це далеко не так. Буває, навіть суд прийме рішення, оштрафує порушника, а виконавча служба не може домогтися сплати штрафу. Роблять його «бомжем», наче він немає ніяких доходів. У такій ситуації на майстра лісу, який склав протокол, показують пальцем, мовляв «нічого ти мені не зробиш», іноді й погрожують. Зрозуміло, у нього опускаються руки. Ось так приблизно виглядає боротьба із самовільними рубками.

Як на мене, зусиль самих лісівників з крадіями мало. Треба, щоб суспільство повернулося обличчям до цієї проблеми, не стояла остронь церква, роз'яснювала мирянам, що знищене дерево – це не лише правопорушення, а й гріх. Тоді й матимемо результат.

– Михайлі Михайловичу, не раз доводилося бачити, що після рубок головного користування все краще забирають, а в лісі залишається ще чимало другосортної деревини, порубочних решток. Що робите з цим?

– Як правило, все складають у купі і залишають для перегнівання. Таким чином з роками, після перегнівання, удобрюється ґрунт. Так роблять не лише в нас, а й навіть у розвинутих європейських країнах, для прикладу, в Швейцарії чи в Австрії.

– А чи не можна ці порубочні рештки переробляти? Подібний досвід існує у світі.

– Звичайно, це досить цікава й актуальна тема. Тим більше, в нашій ситуації, коли дорожчає газ, Ро-

(Закінчення на 10 стор.)

Лист в редакцію

Щоб зберегти незалежність

Сьогодні вкотре перед нашою державою постало питання: бути чи не бути багатостражданній незалежності. Перебуваючи в царині Європи, серед вільних демократичних країн (за винятком Росії і Білорусі), ми знову опинилися перед загрозою втратити незалежність. Підтримавши незалежність після розладу Радянського Союзу у 1991 році, здавалось би, цей довгоочікуваний час настав. Та минуло 23 роки, і виникла нова загроза для нашої держави.

Якщо проаналізувати в історичній послідовності, то це вже шоста спроба повалити українську незалежність. Так в 1649 р. незалежна українська держава – Гетьманщина – була ліквідована Російською імперією. 22 січня 1919 року – проголошена незалежність Української Народної Республіки – ліквідована більшовицькою Росією. 1 листопада 1918 року – проголошення незалежності Західноукраїнської Народної Республіки – ліквідовано Польщею. 15 березня 1939 року – проголошення незалежності Карпатської України – ліквідовано королівством Угорщини. 30 червня 1941 р. – проголошення відновлення незалежності Української держави – ліквідовано фашистською Німеччиною. І ось, проживши нібіто двадцять три роки в незалежній державі, знову нависла загроза втратити її.

Постає питання: невже наша країна ніколи не буде вільною? Чому усі спроби на шляху до її визволення були марними? За ці її роки ми просто упустили шанс глибше вивчити багатостражданну історію, прищепити широкому загалу любов до своєї країни. Ми не займалися патріотичним вихованням молоді. Якщо говорити про південно-

східні області, де і виник сепаратизм, то там наша влада за всі роки незалежності і не пробувала щось робити в цьому напрямку. Донбас перебував під прицілом пропаганди північного сусіда.

Та й не тільки Донбас, а цілу країну підсадили на російські серіали, російську мову, всі ведучі телекрану – російськомовні, на сценах наших провідних театрів виступи в основному російських артистів. Вся ця пропаганда нашого сусіда і дала свої результати. Якби ж наше рідне телебачення і преса могли нести хоч частину патріотизму, то, можливо, сьогодні не було б такого явища як сепаратизм. Правда, буквально останніми днями радіо, телебачення помітно змінили свою програму відносно любові до «старшого брата». І це тільки під впливом тих драматичних подій, що відбуваються у східних областях. Нарешті перегортаемо історію, цікавимося фактами. І тільки сьогодні, як ніколи, просинається патріотизм. Свідченням цього є те, що гасло «Слава Україні!» уже ззвучить в усіх областях України, а ще декілька років тому в усіх областях, крім західних, воно вважалося як щось вороже, націоналістичне... Але, як на мене, ще не всі ведучі на телеканалах перевонливо виражають свою

проукраїнську позицію. Та її зміст деяких передач не відповідає нашим національним інтересам.

Маємо зараз відкриту агресію Росії проти України, по суті, справжню війну. А на перемогу у цій війні потрібно мобілізувати всі ресурси, і перш за все, мобілізувати і відправити в район бойових дій армійські підрозділи, добровольчі батальйони. Без цього аж ніяк не можна створити боєздатну армію. Але в той же час на екранах окремих телеканалів появляються кадри, де показано, як матері, дружини пікетують райвійськомати, облдержадміністрації, щоб не забирати їхніх синів і чоловіків до армії. І чи потрібні такі передачі у даний час? І на кого вони працюють, тим більше, що транслюють їх у західних областях України, які вважаються найбільш патріотичними? А якщо такий «досвід» запозичить вся Україна, то хто тоді буде воювати з ворогом? Всім відомо, що перемог без втрат не буває. В Україні така вже стражданна доля, що впродовж багатьох віків її доводиться боротися зі своїми поневолювачами. Пригадаймо самовіддану боротьбу наших козаків, січових стрільців, вояків повстанської армії, які героїчні подвиги вписали вони в історію наших визвольних змагань.

Сьогодні, як ніколи, ці подвиги потрібно повторити, щоб домогтися остаточної перемоги над ворогом і зберегти нашу незалежність.

Василь КОСТЬ.

Вітаємо

27 серпня святкуватимемо свій ювілейний день народження Марія Михайлівна Блажківська –

вчитель початкових класів Ільницького НВК, доброчеслива, надійна, щира і прекрасна душою людина. Колектив щиро-сердечно вітає шановну ювілярку із цим святом і бажає їй міцного здоров'я, творчого натхнення, родинної злагоди, домашнього затишку.

Хай квітне доля у роках прекрасних,
Господь дарує радість і здоров'я,
Хай кожен ранок з неба сонцем ясним

Вас осяває світлом і любов'ю.
Хай поруч з Вами Ангел Ваш летить
І береже Вас від біди повсюди.

Нехай несе Вам радість
кожна мить
І благодаті Господня з Вами буде.

Дорогеньку доньку, сестру, хресну маму, жительку с. Висоцьке – Мар'яну Вікторівну Попівняк – з 20-річчям від дня народження від щирого серця вітають тато, мама, брати Микола, Віталій із сім'єю, Володимир з сім'єю, сестра Світлана з сім'єю, похресник Іван і бажають їй міцного здоров'я, щасливої долі, Божої опіки у житті.

Хай сонечко світить із ясного неба,
Бажаєм усього, чого лише треба,
Хай обминають Тебе триоги,
Цвітом і рястом проляжуть дороги.

Щоб серце зігрівало тепло,
Щоб завжди в душі панувало добро,
Краси і наснаги, здоров'я без ліку
І довгого, довгого щедрого віку.

Актуальне інтерв'ю

НАША СПІЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Тому що ліс – народне багатство

Закінчення.

Початок на 8 стор.)

ся постійно спекулює на газовому питанні. Нам варто подумати про альтернативні джерела. На підприємствах, у закладах освіти, охорони здоров'я, культури, та й приватних будинках, добре було б встановлювати твердолапливні котли, заполучаючи до цього дешеві кредити чи іноземні інвестиції. А бізнес, за наявності фінансових ресурсів, міг би взятися за переробку порубочних решток. Сьогодні, в середньому, 30 відсотків такого неліквіду залишається в лісі. Ви правду кажете, що в деяких країнах цим активно займаються. Треба, щоб хтось із підприємців спробував, купив чи взяв в оренду обладнання для переробки. В цьому, думаю, буде добра перспектива. Але найголовніше – має виникнути потреба у такому виді палива.

– Чи є хоч якісь напрацювання у цьому плані?

– Знаю, що є підприємець, готовий взятися за це, але районна рада, райдержадміністрація мають вплинути на пайовиків приміщення в с. Штуківце, де можна хоч зараз встановити обладнання, щоб зменшити орендну плату. У Донецькій області, не дивлячись на те, що там є багато вугілля, цим займаються, й досить успішно.

– Але ж, можливо, одному підприємству це й не під силу?

– Ну, це може бути асоціація підприємців. Попри зайняття переробкою другосортної деревини, вона могла б створити магазин-склад, де будь-який бажаючий зміг би придбати, скажімо, одну-две чи три дошки, чи брускові відповідної конфігурації та породи, а не обов'язково куб. Словом, така собі гуртівня лісопродукції. Я бачив подібний склад в Америці, вибір там дуже великий – на будь-який смак та потребу. Та й придбати тут продукцію можна не через треті чи п'яті руки, часто по завищених цінах, а по цілком доступних.

Частково до цієї справи міг би й долучитися лісгосп, хоча наше підприємство сьогодні не у найкращому стані. Переробки немає, із 350 працюючих колись залишилося 75. Багато робіт із лісозаготовів виконують підприємці.

– Михаїле Михайліовичу, Вас часто звинуачують в реалізації деревини кругляком за кордон. Чи не можна переорієнтуватися на внутрішній ринок?

– Наразі – ні. Ціна одного кубометра деревини в Україні 600 гривень. За кордоном – більше тисячі гривень. Різниця очевидна. Та й потріба в нас надто мала – 20-30, іноді 50 кубів на місяць. За кордоном, скажімо, тисяча. А більша ціна – більше відрахувань, податків. Лише до Пенсійного фонду в місяць ми платимо 90 тис. грн. При мінімальній пенсії, це кошти для 85 пенсіонерів.

– Ваше підприємство має чудовий лісорозсадник. Які прибутки отримуєте від нього?

– Говорити про якісь величезні доходи не доводиться, хоч вирощуємо багато видів посадкового матеріалу на продаж. Для цього у нас створені чудові умови, масово сучасне тепличне господарство. У будь-який час ми готові реалізовувати посадковий матеріал як установам та організаціям, так і приватному сектору. Щоб вивчити попит, щосуботи вивозимо посадковий матеріал на ринок в Турку. І хоча дохід від цього невеликий, зате здобуваємо добрий досвід. Люди підказують, якої якості хотіли б придбати дерева чи кущі, а наші працівники, роблячи відповідні висновки, удосконалюють процес вирощування, щоб у майбутньому стовідсотково задоволити потреби покупців. А якщо вести мову про доходи, то наведу невеликий приклад. 1000 саджанців ялиці коштує стільки ж, як один метр кубічний ділової деревини. А в рік ми продаємо їх 25-30, і навіть більше тисяч.

– Багато доводиться чути нарикань на нестачу кваліфікованих кадрів. Для Вас ця проблема актуальна?

– Актуальна, і навіть дуже. Сьогодні важко знайти водія на лісовозний автомобіль, хоча зарплата, якщо на машині стоять погрузочна установка, від 4 до 5 тисяч гривень. Зарплата тракториста, яких теж немає, на німецькому тракторі, – від 6 тисяч гривень. Немає кваліфікованих зварювальників, електриків. А щороку Турківський професійний ліцей випускає їх десятками. І всі вони дружно реєструються в центрі зайнятості, ніколи навіть не згадуючи про здобуту професію чи роботу за спеціальністю.

Ми пропонували ліцею співпрацю, але не виходить. Профтехосвіта готує дуже слабенькі кадри. Навчальний процес відріваний від виробництва, а тому через декілька років, коли підуть на пенсію ті кадри, що прийшли до нас з колгоспів, виникне професійний вакум.

Інше питання. На базі Боринського ліцею народних промислів і ремесел ми хотіли сформувати групу майстрів лісу, яких би навчили фахівці зі Львова. На жаль, достатньої кількості бажаючих не виявилось. А тому ми навчаемо кожного другого нашого майстра лісу в інших навчальних закладах.

Загалом кадрова політика не лише в лісовій галузі, а й у всій державі, мала б бути значно кращою. Виходить, всі ратуєм за добре життя в Українській державі, але надто мало робимо для того, щоби воно справді покращувалося. Без доброго поставленого навчального процесу (в школі, вузі, чи в іншому закладі) ми не матимемо кваліфікованих працівників, а відтак держава не матиме перспективи.

**– Дякую за розмову.
Василь ВАСИЛЬКІВ.**

Вітаємо

Адміністрація і профспілкова організація Турківської КЦРЛ широсярдечно вітають з 65-річчям від дня народження лікаря-рентгенолога поліклініки Турківської КЦРЛ Володимира Петровича Барного і бажають шановному ювіляру міцного здоров'я, великого людського щастя, родинного тепла, довголіття.

Хай сміється доля, мов калина в лузі,

В колі щиріх, вірних і хороших друзів.

Вам бажаємо щастя, радості й тепла,

Успіхів вагомих, здоров'я й добра!

Подяки

ДОБРА І ЧУЙНА ЛЮДИНА

Висловлюю щиру подяку Олегу Казимировичу Вільчинському, завідувачу сектора з обслуговування постраждалих внаслідок аварії на Чорнобильській АЕС та сімейної політики управління соціального захисту населення РДА, за його турботу про ліквідаторів та потерпілих від аварії на ЧАЕС.

При зустрічі, він ніколи не пройде мимо, щоб не поспітав, як справи, як здоров'я, чи одержав я допомогу, яку дають до пенсії. Може мені потрібно десь поїхати підлікуватись, та про все інше, що мене турбує, він обов'язково запитає.

**Семен КАРПЛЮК,
м. Турка.**

Загублене пенсійне посвідчення (п/с 131123), вдане УПФУ у Турківському районі на ім'я Василя Васильовича Пухира, вважати недійсним.

Продається однокімнатна квартира по вул. Шевченка, в м. Турка. Загальна площа – 42,1 кв. м, 2-й поверх, кімната – світла, зроблений евроремонт. Є підвал, сарай, грядка під зелень.

Ціна – договірна.

Тел.:0972077449. Марія.

Спорт

ТУРНІР, ПРИСВЯЧЕНИЙ ПАМ'ЯТІ ВОІНІВ УПА

19 серпня, на свято Преображення Господнього, у Ластівці пройшов футбольний турнір, присвячений 70 – річчю прийняття першої Присяги воїнів УПА на Турківщині, в Свиднику. Організували його (уже вп'яте): районна організація ВО «Свобода», за сприяння депутата Верховної Ради України Андрія Тягнибока та завідувача сектору молоді та спорту Турківської РДА Віталія Михайлечка.

На цей раз участь у турнірі взяли чотири команди: Ластівка – 1; Ластівка – 2; Верхнє Висоцьке Турківського району та Старий Кропивник Дрогобицького району.

У першому поєдинку Ластівка – 2, з рахунком 5: 1, здобула перемогу над командою Старого Кропивника, а Ластівка – 1 взяла гору над командою Верхнього Висоцького – 6: 2.

У боротьбі за третє місце зустрілися команди, що зазнали поразки. Рахунок зустрічі – 4: 3 на користь верхньовисочан.

Напруженим виявився поєдинок, у якому мав визначитися переможець турніру. Зустрічалися команди Ластівка – 1 та Ластівка – 2. Сильнішою тут була перша команда господарів, яка здобула перемогу над земляками – 2: 1. За команду – переможницею виступали: Ярослав Войтович, Юрій Паранюк, Василь Миськів, Михайло Янів, Мирон Шалабавка, Роман Дяків, Віталій Михайлечко, Петро Кірда, Микола Керелюс, Михайло Савчук та Володимир Кушнір.

Команди, які зайніяли на

турнірі перше – третє місця, нагороджені кубками, дип-

кращим гравцям вручили: Ластівківський сільський голова Іван Ющишин, завідувач сектору молоді та спорту РДА Віталій Михайлечко, депутат Турківської районної ради від ВО «Свобода» Роман Рабінець.

Подякою голови райдержадміністрації Василя Гакавчина – за зразкову організацію та

ломами, футбольними м'ячами та грошовими преміями.

Кращим гравцем турніру визнано: Романа Дяківа (Ластівка – 1); кращим бомбардиром – Василя Миськіва (4 м'ячі, Ластівка – 1); кращим воротарем – Юрія Пилипіва (Верхнє Висоцьке), а кращим захисником – Юрія Германчака (Ластівка – 2).

Нагороди командам та

проводення турніру – нагороджено Романа Рабінця, Дипломом РДА – за розвиток футболу на території Ластівківської сільської ради – Михайла Савчука.

Володимир БАБІЧ.

На знімку: депутат районної ради Роман Рабінець вітає з перемогою капітана команди Ластівка – 1 Михайла Савчука.

стадії чемпіонату району з футболу з групи "Б" потрапляють: команди Верхньої Яблунівки та Нижнього Висоцького. А з групи "В" – Гусного та Либохори.

А в групі "А" минулий тур приніс такі результати: Присліп – Явора – 2: 1; Ільник – Ластівка – 1: 3; Бориня – Вовче – 0: 1; Турка – Шум'яч – 9: 0.

Ігри у групі "А" за визначення чотирьох фіналістів – проводяться.

Володимир БАБІЧ.

Вітасмо

Коханого чоловіка, люблячого татуся, доброго сина, зятя, брата, друга, жителя с. Закіпці – Віктора Михайловича Лозінського широ вітають з 30-річчям дружини Тетяна, син Павлик, рідні і друзі.

Бажаємо Тобі міцного здоров'я, невичерпної життєвої енергії, сімейного благополуччя, Божого благословення.

Вже 30 – позаду третина життя,

В дитинство, звичайно, нема вороття.

До пенсії стільки ж потрібно прожити,

А зараз бажаєм Тобі не тужити!

Щоб впевнено йшов до своєї мети,

Щоб все, що задумав, зумів досягти.

Щоб дім Твій минали триєвога й біда,

Щоб сила була, як весняна вода.

Бажаєм Тобі тільки радісних сліз,

Копицю здоров'я і доларів віз,

Щоб поруч з Тобою дружина ціла,

І сім'я Ваша була міцна, як скала.

А Господь Тобі хай послиє

Щасливі й незабутні дні.

Ангел-охоронець з плеща не злітає,

Завжди помагає в дорозі й житті.

Колектив Турківської автомобільної школи щиро сердечно вітає з ювілейним днем народження, яке святкуватиме 24 серпня, колишнього працівника автотехніко і Евстахія Володимировича Ільницького і бажає шановному ювіляру неба безхмарного, настрою гарного, щастя без ліку і довгогодового мирного віку.

Хай Бог милосердний з високого неба

Дарує усе, чого лише треба,

А Матінка Божа – Цариця Свята –

Дарує щасливі і довгі літа!

Футбол

У ДВОХ ПІДГРУПАХ ИГРИ ДРУГОГО КОЛА ЗАВЕРШЕНО

17 серпня у групі "Б" та групі "В" зіграно заключні матчі другого кола чемпіонату району з футболу. Подаємо їх результати: Боберка – Нижнє Висоцьке – 2: 6;

Після заключного туру другого кола до фінальної

Продається однокімнатна квартира в м. Самбір, на 2-му поверсі п'ятиповерхового цегляного будинку, Загальна площа – 38,1 м. кв., житлова – 18,5 м. кв., кухня – 8,4 м.кв., вікна – склопакет, засклений балкон, дві кладовки, підваль, власне опалення, телефон, Інтернет. Дитсадок – 2 хв., школа – 5 хв., вокзал, центр – 10 хв., базар – 15 хв.

Тел.: 0676743683.

Продається приватизована земельна ділянка, площею 0,35 га, в м. Турка, по вул. Травнева.

Ціна – договірна.

Тел.: 0671481774.

Продається 3-кімнатна квартира (на першому поверсі) в м. Самбір (Ралівка), у трьохповерховому цегляному будинку, по вул. Л. Українки.

Будинок – цегляний, загальною площею 68 кв. м. Житлова площа – 42 кв. м., кухня – 10 кв.м.; санвузол – роздільний, опалення – індивідуальне, двофункційний котел. На подвір'ї – двоповерховий гараж, на другому поверсі – літня кухня з каміном.

Ціна – договірна. Тел.: 0678005983.

Загублене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї – ВО № 019472, видане відділом у справах сім'ї та молоді Турківської РДА 24 вересня 2010 року на ім'я Світлани Федорівни Гутник, вважати недійсним.

Мохнатська сільська рада повідомляє, що в с. Матків, по вул. Пукеци, відводиться у приватну власність земельна ділянка для обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд, площею 0,1224 га, гр. Ценкий Наталя Михайлівні.

Турківська міська рада повідомляє, що в м. Турка відводяться у приватну власність земельні ділянки для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд, площею 0,0500 га, та для ведення ОСГ, площею 0,0506 га, гр. Іванні Миронівні Нечипір.

Продається 3-кімнатна квартира (на першому поверсі) в м. Самбір (Ралівка), у трьохповерховому цегляному будинку, по вул. Л. Українки.

Будинок – цегляний, загальною площею 68 кв. м. Житлова площа – 42 кв. м., кухня – 10 кв.м.; санвузол – роздільний, опалення – індивідуальне, двофункційний котел. На подвір'ї – двоповерховий гараж, на другому поверсі – літня кухня з каміном.

Ціна – договірна. Тел.: 0678005983.

Прохання повернути згубу

Минулої неділі в районі м. Турка – с. Явора, загублено техпаспорт від автомобіля «Мерседес-Спринтер» – 2005 р/в. Номер автомобіля – ВС 1679 СО.

Власник просить повернути згубу за винагороду.
Тел.: 066-86-89-444.

Купуємо волосся. Дорого. Натуральне – від 35 см. Сиве, фарбоване – від 42 см.

Тільки 27 серпня (середа).

Годинники наручні (радянського виробництва), у жовтих корпусах (вибрково).

Звертатися за адресою: вул. Січ. Стрільців, м. Турка, пекарня «Чародійка».

СПІВЧУВАЄМО

Правління Турківської райспоживспілки, Явірського споживчого товариства сумують з приводу смерті колишнього члена правління РСС, голови правління Явірського СТ та директора коопунівермагу Івана Петровича Ігнацевича.

Протягом більше як 50 років Іван Петрович зробив великий внесок у справу розвитку кооперації району. Працюючи на багатьох відповідальних посадах, він за рекомендував себе діловим, принциповим, мудрим, людянім керівником. А почав він свою трудову діяльність продавцем. Завдяки його наполегливості, у Турці було побудовано універмаг, який і нині є окрасою міста.

Світла пам'ять про Івана Петровича збережеться надовго у колег, друзів, усіх кооператорів району.

Сумуємо. Висловлюємо щире співчуття з приводу великої втрати – дружині, дітям, усім рідним та близьким покійного.

Турківська районна рада і Турківська райдержадміністрація глибоко сумують з приводу трагічної смерті – загибелі в зоні АТО – військовослужбовця Михайла Романовича і висловлюють щире співчуття рідним і близьким покійного.

Відділ освіти РДА, районна профспілкова організація працівників освіти і науки висловлюють щире співчуття заступникові директора з навчальної роботи Лімнянського НВК Ярославі Іванівні Мотичак та вчителеві української мови та літератури Оксані Миколаївні Мотичак з приводу великого горя – трагічної смерті в зоні АТО – бійця батальйону «Донбас», великого патріота-українця, активного майданівця – сина і чоловіка – Романа Мотичака.

Колектив Кривківської ЗОШ I-II ст. висловлює щире співчуття колишньому техпрацівнику Ярославу Васильовичу Стояновичу та техпрацівниці Марії Іванівні Стоянович з приводу тяжкої втрати – смерті батька і свекра.

Інженерно-педагогічний колектив Турківського професійного ліцею висловлює щире співчуття майстру виробничого навчання Миронові Івановичу Ігнацевичу та касиру Марії Миронівні Курус з приводу великого горя – смерті батька і дідуся.

Колектив працівників Верхньовисоцької дільничної лікарні висловлює щире співчуття молодшим медичним сестрам – Теодозії Миколаївні Півкача та Оксані Федорівні Лях – з приводу великого горя – трагічної смерті сина та зятя – Сергія Васильовича Півкача.

Колектив Нижньотурівського НВК висловлює щире співчуття техпрацівниці Стефанії Іванівні Собко і бібліотекарю Людмилі Юріївні Шкрамко з приводу тяжкої втрати – смерті матері і бабусі.

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №134 видано 28 березня 1994 року.

Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж 2662 Індекс 68486

Редактор Василь ВАСИЛЬКІВ

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
82500, м. Турка, вул. Міцкевича, 14

НАШІ ТЕЛЕФОНИ:

редактора – 3-12-45,

бухгалтерії – 3-21-27.

видавничого відділу – 3-25-22.

Висловлені авторами думки можуть не співпадати з позицією редакції. За точність викладення фактів відповідає автор (рекламодавець).

E-MAIL: boykivshchina@ukr.net

Часопис набрано, зверстано та віддруковано у видавничому відділі редакції «Бойківщини».

Комп'ютерна верстка –
Іванна Грица.

Відповідальна за випуск –
Ольга Тарасенко.
R – матеріали рекламного характеру.